

[Pia Kjærsgaard]

For tiden verserer der en grønjakkesag ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol. Når den engang i løbet af sommerferien er færdigbehandlet, må vi se, hvad det ender med.

Ytringsfriheden i vores grundlov er en utrolig stærk faktor og noget i vores demokrati, som vi naturligvis bør håndhæve og værne om. Jeg synes, man indskrænker ytringsfriheden ved at have forskellige paragraffer, der gør, at man kan udnytte lovgivningen – og det er det, man gør.

Jeg vil bede justitsministeren om at begrunde nærmere, om vi er forpligtet i forhold til den internationale konvention, hvordan andre lande forholder sig til den, og hvor mange andre lande der har en § 266 b udformet som vores for at være med i den konvention.

Dernæst skal jeg gøre nogle bemærkninger til de forskellige.

Hr. Fischer sagde, at man ikke skulle regne med, hvad De Konservative sådan gik og sagde i en sommerferieperiode. Derfor vil jeg i den sommer, vi nu går ind i, tænke: Den udtalelse, der nu kom fra det konservative medlem, holder den nu vand, eller er det noget, som De Konservative i virkeligheden ikke mener, når vi skal mødes igen til oktober? Jeg synes, det var en besynderlig udtalelse fra hr. Fischer, men jeg vil selvfølgelig tænke meget over den i sommerdebatten.

Fru Birthe Rønn Hornbech sagde, at der skulle være en meget bred enighed – altså konsensus endnu en gang – om dette forslag. Det forstår jeg ikke, og jeg forstår heller ikke, hvis fru Birthe Rønn Hornbech faktisk med den udtalelse mener, at der er nogle partier, som mindre end andre kan påtage sig det ansvar, uanset om vi har et flertal for at få afskaffet denne paragraf. Det synes jeg da var en fordømmende udtalelse af fru Birthe Rønn Hornbech både over for Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet.

I den forbindelse må jeg henholde mig til det, vi, selv om man ikke kan lide det, har skrevet i bemærkningerne. Jeg vil gerne gentage her fra talerstolen, at fru Ritt Bjerregaard – som nu er blevet prominent ifølge fru Elisabeth Arnold – jo i sommer faktisk lagde an til debatten om, at denne paragraf skulle afskaffes. Det Konservative Folkeparti gjorde det også, og Venstre havde ved fru Birthe Rønn Hornbech et ganske udmærket langt indlæg i

dagbladet Børsen. Jeg kan tilslutte mig fuldstændig, hvad der stod i fru Birthe Rønn Hornbechs indlæg.

Jeg ved ikke, om dette forslag kommer til en endelig behandling, men jeg synes, at Folketingets medlemmer skylder hinanden, at man får sagen ordentlig belyst. Jeg mener, at der er meget modstridende opfattelser, og det kan da ikke være rigtigt, at det ikke er vigtigt, at man har samme opfattelse af, når man skal tilslutte sig en international konvention, hvad man egentlig er forpligtet til. I et sådant tilfælde mener jeg der må herske den samme opfattelse hos alle Folketingets partier.

Jeg kan stadig væk ikke lade være med at undre mig lidt over, at hr. Svend Aage Jensby i den grad synes, at den paragraf, vi havde nu, var helt o.k. Jeg synes ikke, det er et liberalt synspunkt – overhovedet ikke – og jeg kan slet ikke forstå, at hr. Svend Aage Jensby kan forsvare udvidelsen af paragraffen, endda uden nærmere at definere, hvor mange andre grupper der skal ind. Der er mange grupper i dette land, som mere end andre er udsat for at blive bragt i en ydmygende situation. De skulle så alle sammen ifølge hr. Svend Aage Jensby falde ind under denne § 266 b.

Jeg synes, det er sølle, og jeg synes, der må være plads til, at vi i Danmark har en fordomsfri debat uden at kunne hænge vores hat op på en eller anden paragraf i straffeloven.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Fru Pia Kjærsgaard har netop nævnt et eksempel fra et af de seneste numre af bladet Dansk Politi, hvor der var en tegning, som forvanskede en tidligere tegning, og hvor tegningen efter manges mening havde et ubehageligt indhold med et stærkt fremmedhadsk islæt. Derefter siger siger fru Pia Kjærsgaard: Er der da slet ikke plads til humoren, til vittighederne, til satiren, hvor er vi så henne?

Jeg synes ikke, Fremskridtspartiet repræsenterer den danske humor på nogen særlig værdig måde her i Folketinget, og jeg vil gerne sige, at er der noget, det er vanskeligt for udlændinge at forstå, så er det den højt besungne danske humor. Vores vittigheder i Danmark om svenskere, om pakistanere, om århusianere sågar er mangfoldige, og de er næsten uskyldige, men de er ikke helt uskyldige, og derfor er